

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Schneeweise a Martina Bobáka v právní věci

žalobce: **Česká republika - Ministerstvo pro místní rozvoj**
se sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha 1
zastoupené advokátem JUDr. Janem Brodcem, Ph.D., LL.M.
se sídlem Rubešova 8, Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo financí**
se sídlem Letenská 15, Praha 1

za účasti této osoby zúčastněné na řízení: Malá Hluboká a.s., IČO: 277 28 803
se sídlem Bašty 8, Brno
zastoupená advokátem JUDr. Zdeňkem

Navrátilcem

se sídlem Bašty 8, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2020 č.j. MF-7165/2019/1203-21

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce (původně Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad) se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí žalovaného (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým bylo rozhodnuto o sporu z veřejnoprávní Smlouvy o podmínkách Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad uzavřené dne 30. 4. 2012, ve znění dodatku č. 1 ze dne 4. 2. 2013 a dodatku č. 2 ze dne 4. 2. 2014 (dále jen „**smlouva o dotaci**“) mezi právním předchůdcem žalobce coby poskytovatelem dotace a společností Malá Hluboká a.s. (dále jen „**příjemce**“ nebo „**osoba zúčastněná na řízení**“) coby příjemcem dotace. Žalovaný rozhodl o návrhu příjemce na zaplacení částky 3 170 624,88 Kč tak, že žalobci uložil povinnost zaplatit příjemci uvedenou částku ve třicetidenní lhůtě od nabytí právní moci rozhodnutí spolu s náhradou nákladů řízení.

2. Dnem 31. 12. 2021 došlo zákonem č. 251/2021 Sb. (novela zákona č. 248/2000 Sb.) ke zrušení Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, jejímž právním nástupcem je Česká republika a jejím jménem jedná Ministerstvo pro místní rozvoj. Soud tak v dalším řízení jedná s tímto novým žalobcem. Pokud je v textu užito vymezení žalobce, má se na mysli původní žalobce, pokud to není na úkor srozumitelnosti textu.
3. Ze správního spisu, který byl soudu předložen, vyplývají následující podstatné skutečnosti.
4. Dne 30. 4. 2012 uzavřel původní žalobce se společností PENA plus a.s. (právní předchůdce příjemce) smlouvu o dotaci, jejímž předmětem bylo poskytnutí finanční podpory na projekt s názvem „*Rekonstrukce oranžerie na wellness a pivní lázně (koupele)*“, reg. č. projektu: CZ.1.14/3.1.00/17.02534 (dále jen „**Projekt**“). Dotace byla přislíbena ve výši 50 % celkových způsobilých výdajů Projektu, maximálně 9 273 746 Kč.
5. Ve vztahu k Projektu byla původním žalobcem provedena dne 17. 6. 2013 administrativní kontrola, na jejímž základě byly v protokolu o výsledku fyzické kontroly INTERIM – 1. a 2. etapa ze dne 2. 7. 2013 (dále jen „**Protokol**“) u žádosti o proplacení výdajů 2. etapy Projektu označeny jako nezpůsobilé výdaje ve výši 6 341 250,47 Kč bez DPH z celkové fakturované částky 8 190 000 Kč bez DPH. Proti protokolu podal příjemce dne 31. 7. 2013 námitky, které byly původním žalobcem vypořádány ve Vypořádání námitek proti Protokolu ze dne 2. 9. 2013. Dne 20. 9. 2013 proběhla ze strany původního žalobce monitorovací návštěva, o níž bylo pořízeno interní sdělení (dále jen „**Interní sdělení o monitorovací návštěvě dne 20. 9. 2013**“), podle něhož nebyly na místě stavby všechny fakturované položky. Další monitorovací návštěva pak proběhla dne 12. 11. 2013, o níž bylo také pořízeno interní sdělení (dále jen „**Interní sdělení o monitorovací návštěvě dne 12. 11. 2013**“), přičemž ani při této monitorovací návštěvě nebyly na místě stavby všechny fakturované položky.
6. Následně zaslal původní žalobce příjemci Oznámení o krácení finančních prostředků dotace ze dne 16. 12. 2013 (dále jen „**Oznámení o krácení 1. platby**“), jímž mu oznámil, že na základě Protokolu byly u 1. etapy Projektu, faktury č. 12FP/059 jako nezpůsobilé označeny výdaje spojené s položkami č. 220 – 12 – Elektromontáže a č. 108 – Bazénová technologie, protože se jedná o nerealizované položky. Z fakturované částky 4 202 614 Kč bez DPH činily tyto výdaje 2 088 281,90 Kč bez DPH, z čehož 50 % podíl dotace představoval částku 1 044 140,95 Kč.
7. Poté zaslal původní žalobce příjemci Oznámení o krácení finančních prostředků dotace (dále jen „**Oznámení o krácení 2. platby**“), jímž mu oznámil, že na základě Protokolu byly u 2. etapy Projektu, faktury č. 13/FP012 jako nezpůsobilé označeny výdaje spojené s částí položek č. 16 a 17, položkou č. 28 – Ocelové schodiště, částí položky č. 33, položkami č. 41, 66, 67, 124, 128, 130, 131, 75, 99 a 102, položkami č. 210 – 07, 210 – 08, 210 – 08, 220 – 10, 220 -15 a 220 - 15 – Elektromontáže, Vzduchotechnikou – položkami Větrací jednotka, Kondenzační jednotka, Izolace potrubí, Tlumiče hluku, Regulace hluku a Bazénovou technologií, a to z důvodu, že se jedná o nerealizované položky (rozpočtu smlouvy o dílo). Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Z fakturované částky 8 190 000 Kč bez DPH činily tyto výdaje 6 341 250,47 Kč bez DPH, z čehož 50 % podíl dotace představoval částku 3 170 624,88 Kč.

8. Dne 28. 3. 2017 byl žalovanému doručen návrh na zahájení sporného řízení podaný příjemcem proti původnímu žalobci. Návrh se týkal krácení výdajů na realizaci 2. etapy Projektu, tedy brojil proti Oznámení o krácení 2. platby a příjemce se jím domáhal zaplacení částky 3 170 624,88 Kč.
9. Ve vyjádření k návrhu ze dne 15. 4. 2019 původní žalobce s návrhem nesouhlasil a navrhl jeho zamítnutí.
10. O návrhu rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že původnímu žalobci uložil zaplatit příjemci částku 3 170 624,88 Kč představující neproplacenou část dotace společně s úrokem z prodlení ode dne 31. 3. 2014 do zaplacení a náklady řízení v částce 158 531 Kč. Dle žalovaného z jednotlivých v napadeném rozhodnutí uvedených dílčích závěrů vyplynulo, že kontrolní zjištění týkající se 2. etapy Projektu, uvedená v Protokolu, jsou nepřezkoumatelná, neboť nejsou řádně specifikována a vyčíslena, a nelze je považovat za prokázaná, neboť námitky příjemce nebyly vyřízeny. Žalovaný kontrolou neověřil příjemcem namítaný stav a jen setrval na tvrzení, že fakturované položky nebyly na místě stavby a uplatněné výdaje na jejich pořízení jsou proto nezpůsobilé. Neunesl tedy své důkazní břemeno a neprokázal, že sporná částka představuje nezpůsobilé výdaje.
11. Příjemce předložil důkazy dokládající, že po realizaci 1. a 2. etapy Projektu přišlo na jaře 2013 období silně nadprůměrných srážek, v jejichž důsledku byla stavba bývalé oranžérie několikrát zaplavena. Některé již realizované části stavby nebo jejího zařízení proto musely být demontovány a uskladněny v nedalekém skladu. Podle stavebního deníku probíhala ještě dne 16. 6. 2013 likvidace následků záplav a hned následující dne provedl žalobce předmětnou kontrolu. Je nesporné, že kontrola proběhla v době likvidace následků záplav, kdy byly některé části stavby nebo jejího zařízení demontovány a uskladněny v nedalekém skladu a kdy na místě stavby nebyla osoba odpovědná za realizaci Projektu schopná podat vysvětlení.
12. Žalovaný dále konstatoval, že v rozpočtu 2. etapy Projektu nebyly uvedeny náklady na pořízení jednotlivých položek, ale pouze rámcové náklady na pořízení určitého druhu položek. Ve sporném řízení tedy nebylo prokázáno, že položky neuznané v rámci 2. žádosti o platbu nebyly dodány, a tudíž nemohly být fakturovány a uplatněny k proplacení dotace. Jedná se tudíž o položky uznatelné a výdaje na jejich pořízení byly způsobilými výdaji. K argumentaci žalobce, že na poskytnutí dotace není právní nárok a že měl právo nepotvrdit proplacení výdajů, které nejsou v souladu se způsobilými výdaji definovanými v dokumentech závazných pro implementaci ROP NUTS II Jihozápad, žalovaný uvedl, že žalobce neprokázal, že sporná částka představuje nezpůsobilé výdaje. Žalovaný zároveň odmítl tvrzení žalobce, že ze stavebního deníku není zřejmé, že stavba byla zaplavena a některé části stavby nebo jejího zařízení byly demontovány a uskladněny v nedalekém skladu, stejně jako tvrzení, že osoba zúčastněná na řízení neargumentovala záplavami a že neprokázala, že nesoulad mezi skutečným stavem a stavem fakturovaným byl zapříčiněn povodní. Žalobce v řízení neprokázal ani to, že průtahy s administrací 1. a 2. monitorovací zprávy byly důvodné.
13. K námitkám příjemce, že žalobce nerovně přistupoval k příjemcům dotací postiženým povodněmi na jaře roku 2013, žalovaný uvedl, že toto tvrzení nebylo podloženo důkazy. Podstatné však je, že kontrolní zjištění nejsou přezkoumatelná a nelze je považovat za Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

prokázána. Stran žádosti příjemce o samostatné projednání krácení výdajů uplatněných v rámci 1. a 2. etapy Projektu žalovaný poznamenal, že toto krácení mohlo být projednáno společně, protože se jednalo o tutéž smlouvu o dotaci a tentýž Projekt a jednalo se o principiálně stejná zjištění. Závěrem konstatoval, že dle čl. I bod 3 smlouvy o dotaci byla dotace poskytnuta na způsobilé výdaje Projektu uvedené v jeho rozpočtu, který byl přílohou smlouvy o dotaci. Vzhledem k tomu, že ve sporném řízení nebylo prokázáno, že sporná částka představuje nezpůsobilé výdaje, resp. že žalobcem neuznané položky nebyly dodány, a tudíž nemohly být fakturovány k proplacení dotace, jedná se o položky uznatelné a výdaje na jejich pořízení byly způsobilými výdaji. Žalovaný proto dospěl k závěru, že krácení dotace bylo nedůvodné.

II. Obsah žaloby

14. Žalobce napadal rozhodnutí žalovaného v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
15. V žalobě namítal, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nedostatečně vypořádal s argumenty žalobce a ze zcela mylných důvodů označil jeho postupy za nepřezkoumatelné. Žalobce přitom podrobně popsal důvody, pro něž nebyl oprávněn příjemci dotační prostředky poskytnout. Poskytnutí dotace nelze nárokovat automaticky či bez dalšího, žalobce je oprávněn a povinen vyplatit dotační prostředky pouze na takové výdaje, které jsou posouzeny jako způsobilé. Za účelem zhodnocení stavu Projektu a posouzení výdajů požadovaných k proplacení proběhla dne 17. 6. 2013 fyzická kontrola jeho realizace, v návaznosti na níž byl vyhotoven Protokol, jehož přílohou byla mimo jiné také fotodokumentace. V rámci přílohy *„Soupisy prací jednotlivých faktur s vyčíslením neprovedených prací a dodávek dle kontroly v místě realizace projektu (za 1. a 2. etapu projektu)“*. Tyto položky byly vyznačeny v položkovém rozpočtu a u každé z nich byla vyznačena její hodnota. Za pomoci fotodokumentace pak byla žalobcem zdokumentována skutečnost, že chybějící položky v místě realizace Projektu absentovaly. Žalobce udělal maximum pro to, aby jeho závěry byly transparentní a přezkoumatelné. Pokud žalovaný tuto argumentaci nezohlednil, jednalo se o vadný postup.
16. Žalobce nesouhlasil ani s názorem žalovaného, že nevyřídil námitky příjemce. Námitky vyřídil dne 20. 8. 2013 tzv. vypořádáním námitek. V jeho odůvodnění shrnul důvody kontrolních zjištění a reagoval na skutečnosti namítané příjemcem. Žalovaný sám důvody nevyhovění námitkám rekapituloval a je proto zřejmé, že následný závěr o jejich nepřezkoumatelnosti je nelogický. Žalobce transparentně dopěl k již deklarovaným závěrům o nezpůsobilosti výdajových položek a přistoupil ke krácení dotace. V návaznosti na svá zjištění ani nebyl oprávněn učinit jiný krok, než proplacení nezpůsobilých výdajů odmítnout a tyto výdaje krátit. Napadené rozhodnutí považoval žalobce za nepřezkoumatelné, protože žalovaný v něm nezohlednil jím vznesené argumenty, jeho závěry se nezakládají na skutečném stavu věci a nemají oporu ve spisu a provedených důkazech.
17. Dále žalobce žalovanému vytýkal, že nepřihlédl k jím navrženým důkazům (k Internímu sdělení o monitorovací návštěvě dne 20. 9. 2013 a k Internímu sdělení o monitorovací návštěvě dne 12. 11. 2013) s odůvodněním, že byly pořízeny v rozporu se zákonem č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů a se zákonem č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů. Tato skutečnost však nemůže mít vliv na

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

použitelnost předmětných důkazů a na povinnost správního orgánu tyto důkazy provést ve smyslu § 51 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“).

18. Poslední žalobní námitkou žalobce brojil proti tomu, že žalovaný založil napadené rozhodnutí na neunesení důkazního břemene žalobcem. Žalovaný založil závěry uvedené v napadeném rozhodnutí nikoliv na tom, že příjemce tvrdil a prokázal, že jednotlivé položky realizoval v souladu se smlouvou o dotaci, ale na tom, že žalobce neprokázal opak. To je však v rozporu s právní úpravou sporného řízení správního. Závěr napadeného rozhodnutí je z hlediska úpravy sporného řízení správního absurdní a nezákonný, protože nemůže být založen na tom, že odpůrce (žalobce) neunesl důkazní břemeno. Z napadeného rozhodnutí není patrné, že by se žalovaný jakkoliv zabýval povinností tvrzení a povinností důkazní na straně příjemce ohledně jednotlivých položek nárokových k proplacení. Nelze považovat za dostačující závěry žalovaného, že příjemce prokázal snahu o komunikaci se žalobcem, že stavba byla zaplavena a některé součásti musely být demontovány a uskladněny. Na tomto nelze postavit závěr o oprávněnosti nároku na proplacení jednotlivých položek, protože z něj nevyplývá, že by byly realizovány v souladu se smlouvou o dotaci a tedy, že byly způsobilé k proplacení. Žalovaný se dostatečně nezabýval tím, zda příjemce prokázal, že krácené položky byly řádně dodány a jsou způsobilé k proplacení a založil výsledek řízení na tom, že žalobce neprokázal opak. Na tomto závěru však napadené rozhodnutí být založeno nemůže, navíc za situace, kdy žalovaný nezákonně nepřihlédl k některým žalobcem navrženým důkazům a jiné důkazy a postupy mylně označil za nepřezkoumatelné.

III. Vyjádření žalovaného

19. Žalovaný ve vyjádření k žalobě soudu navrhl, aby žalobu zamítl a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
20. K námitce že se nevypořádal s argumenty žalobce týkajícími se postupu při korekci, žalovaný uvedl, že žalobce ve vztahu k této námitce nesplnil svou povinnost tvrzení, když neuvedl, kdy a jakým způsobem se měl žalovaný s jeho námitkami opomenout vypořádat. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, proč žalovaný přisvědčil argumentaci příjemce a nikoliv žalobce. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 27. 2. 2019, č.j. 8 Afs 267/2017 – 38 a konstatoval, že z napadeného rozhodnutí je zcela zřejmé, z jakých důvodů považoval žalovaný postup žalobce v určitých bodech za nepřezkoumatelný (žalobce při kontrole postupoval v rozporu s kontrolním řádem). Tuto námitku tedy žalovaný důvodnou neshledal.
21. Ohledně námítky týkající se vad dokazování žalovaný konstatoval, že posouzení interních sdělení (monitorovacích návštěv) provedl v rámci bodu 63 napadeného rozhodnutí, z něhož je zřejmé, že žalobce při těchto návštěvách postupoval jako orgán veřejné správy a měl dodržovat kontrolní řád, což neučinil. S ohledem na § 51 odst. 1 správního řádu tak bylo nutno na uvedené listiny pohlížet jako na důkaz získaný v rozporu se zákonem, a tedy k němu nepřihlížet.
22. Odmítl také námitku nezákonného pojetí důkazního břemene. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že příjemce v rámci správního řízení prokázal dodání předmětných položek, zásah vyšší moci do průběhu realizace Projektu a naplnění cíle dotace. Také námitka týkající se povinnosti tvrzení a povinnosti důkazní na straně příjemce není přílehlavá, protože z kolaudačního souhlasu plyne, že stavba byla řádně zrekonstruována, z čehož lze dovodit, že položky, které v době kontroly dle žalobce chyběly na místě stavby a dle příjemce byly uskladněny v nedalekém skladu, musely být v době kolaudace pořízeny a jejich dočasné přemístění do skladu z důvodu záplav nemělo vést k závěru, že chybí.

IV. Replika žalobce

23. V replice k vyjádření žalovaného žalobce setrval na své žalobní argumentaci. K argumentaci žalovaného kolaudačním souhlasem uvedl, že z něj nelze dovodit, že Projekt byl realizován v rozsahu všech položek rozpočtu a v termínech stanovených smlouvou o dotaci. Tyto skutečnosti posuzoval žalobce, který dospěl k opačnému závěru, a bylo na příjemci, aby soulad se smlouvou prokázal v rámci sporného správního řízení. To se však nestalo a žalovaný založil napadené rozhodnutí na tom, žalobce neprokázal opak, což je v rozporu se zákonem.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

24. Soud dle § 75 s.r.s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
25. Při posouzení věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:
26. Podle § 51 odst. 1 správního řádu k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

27. Podle § 141 odst. 4 správního řádu ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků
28. Judikatura NSS zdůrazňuje, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, publikovaný pod č. 1566/2008 ve Sbírce NSS). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudky NSS 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí; takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43).
29. V otázce požadavků na kvalitu odůvodnění správního rozhodnutí lze poukázat například na rozsudek ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005-65, v němž NSS konstatoval, že z rozhodnutí správního orgánu musí být mimo jiné patrné, *„proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné, nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů“*. Jinými slovy z rozhodnutí správního orgánu musí plynout, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Povinnost odůvodnit rozhodnutí však z druhé strany nemůže být chápána tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument účastníků řízení (srov. obdobně například náleze Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2012, sp. zn. IV. ÚS 3441/11).
30. Soud dospěl k závěru, že výše popsané předpoklady nepřezkoumatelnosti rozhodnutí nejsou v posuzované věci naplněny. Žalobou napadené rozhodnutí zcela jednoznačně konstatuje, že osoba zúčastněná na řízení prokázala, že druhá etapa Projektu byla realizována řádně a ve stanoveném termínu s tím, že po realizaci první i druhé etapy Projektu přišlo období nadprůměrných srážek, v jehož důsledku bylo místo realizace projektu zaplaveno a některé již realizované položky byly demontovány. Žalovaný neměl za prokázané tvrzení žalobce, že sporné položky nebyly dodány, a proto nemohly být uplatněny k proplacení z dotace, naopak dovodil, že jde o položky uznatelné a výdaje na jejich pořízení jsou výdaji způsobilými. Soud má rovněž za to, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal s argumentací žalobce. Z napadeného rozhodnutí je jednoznačně zřejmé, že žalovaný považoval Protokol a Oznámení o krácení 2. platby za nepřezkoumatelné z důvodu nedostatečné specifikace sporných položek, výdajů s nimi spojených a způsobu stanovení výše korekce.
31. K otázce nezákonnosti žalobcem navržených důkazů (Interní sdělení o monitorovací návštěvě ze dnů 20. 9. 2013 a 12. 11. 2013), soud uvádí, že shora citovaný § 51 odst. 1 Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

správního řádu umožňuje, aby důkazním prostředkem bylo vše, co je vhodné ke zjištění stavu věci, a co není získáno nebo provedeno v rozporu s právními předpisy. V poměrech projednávané věci jde o posouzení zákonnosti důkazních prostředků získaných na základě kontroly. Podle kontrolního řádu je kontrola ukončena sepsáním protokolu o kontrolním zjištění, popřípadě rozhodnutím o námitkách proti tomuto protokolu (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 12. 2001, čj. 7 A 98/99-37). Možnost ukončit kontrolu vydáním interního sdělení o monitorovací návštěvě se z kontrolního řádu nepodává. Z tohoto hlediska lze tedy důkazy označené jako „*Interní sdělení o monitorovací návštěvě dne 20. 9. 2013*“ a „*Interní sdělení o monitorovací návštěvě dne 12. 11. 2013*“ považovat za získané v rozporu s kontrolním řádem.

32. Soud však nesdílí přesvědčení žalovaného, že listiny získané v rozporu s kontrolním řádem jsou bez dalšího důkazy nezákonnými. Podstata nezákonných důkazů nespočívá v samotném zásahu do fyzických a právnických osob, ale v nedostatečném respektu státní moci k ústavně zaručenému právu obviněného (z trestného činu, přestupku či jiného správního deliktu) na obhajobu (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2017, č. j. 3 As 191/2016-55). Ne všechny obecné zákazy směřující vůči kontrolním orgánům při výkonu jejich pravomoci, a ne všechna překročení zákonných zákazů adresovaných obecně fyzickým a právnickým osobám, kterých se kontrolní orgány při kontrolní činnosti dopustí, představují jejich porušení a mají za následek nezákonnost provedené kontroly, potažmo nezákonnost důkazních prostředků při této kontrole získaných (tamtéž).
33. Přestože tedy shora uvedené listiny nepředstavují nezákonně získané důkazy, neztotožňuje se soud s názorem žalobce, podle něž mělo neprovedení uvedených důkazů za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí je postaveno na závěru, že osoba zúčastněná na řízení prokázala, že druhá etapa Projektu byla realizována řádně a ve stanoveném termínu s tím, že (až) po její realizaci (v červnu 2013) přišlo období nadprůměrných srážek, v jehož důsledku bylo místo realizace Projektu zaplaveno a některé již realizované části (např. bazénové technologie, jímky vyrovnávacích nádrží) byly demontovány. Výstup z Interních sdělení ze dnů 20. 9. 2013 a 12. 11. 2013, z nichž plyne, že se na místě realizace Projektu nenacházely všechny fakturované položky, nemůže na uvedeném závěru (že v této době již byla druhá etapa Projektu realizována) nic změnit.
34. K námitce, že žalovaný napadené rozhodnutí založil na neunesení důkazního břemene žalobcem, soud odkazuje na § 141 odst. 4 správního řádu a uvádí, že ve sporném řízení správním se neuplatňuje v plném rozsahu zásada materiální pravdy a rovněž i povinnost správního orgánu zajišťovat podklady rozhodnutí je omezena. „*Důvodem pro takové omezení povinnosti správního orgánu zjišťovat podklady pro rozhodnutí vyplývá z charakteru sporného řízení, ve kterém správní orgán hraje do určité míry roli ‚soudu‘ stojícího nad stranami sporu a kde účelem rozhodnutí není přiznat některé ze stran nějaké nové právo či uložit jí nějakou novou povinnost, na rozdíl od správních řízení, jejichž výsledkem je vydání konstitutivního rozhodnutí, jímž se přiznává nějaké právo či ukládá nějaká povinnost*“ (srov. Vedral, J. Správní řád. Komentář. II. vydání. Bova Polygon: Praha, 2012. s. 1086 až 1087). V řízeních, v nichž mají účastníci povinnost obstarávat důkazní prostředky k tomu, aby dosáhli úspěchu ve věci (důkazní povinnost), doplňuje tuto povinnost přirozeně i břemeno důkazní, které zakládá „*[...] procesní odpovědnost účastníka za to, že soudu (příp. jinému orgánu veřejné moci, pozn. soudu) budou rozhodné skutečnosti, k nimž se důkazní břemeno vztahuje, prokázány*“ (srov. Winterová, A. a kol. Civilní právo procesní. 6. vydání. Praha: Linde, 2011. s. 251).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

35. Důkazní standard ve sporném řízení celkově odpovídá důkaznímu standardu v civilním řízení sporném. Oproti klasickému správnímu řízení, kde břemeno důkazní spočívá především na správním orgánu, se důkazní břemeno ve sporném řízení dělí mezi účastníky řízení, neboť § 141 odst. 4 správního řádu oslabuje ve vztahu ke správnímu orgánu zásadu vyšetřovací a zvyšuje odpovědnost účastníků řízení za výsledek sporu akcentováním zásady projednací. Jinými slovy, správní orgán ve sporném řízení není zpravidla povinen vyhledávat z vlastní iniciativy důkazní prostředky pro rozhodnutí předloženého sporu, ale vychází primárně z důkazních prostředků navržených účastníky řízení nebo z jejich shodných tvrzení. Míra unesení důkazního břemene tím kterým účastníkem řízení má přitom přímý vliv na jeho úspěch ve sporu (k tomu srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2018, č. j. 5 A 142/2013-68).
36. V nyní posuzované věci bylo povinností příjemce jako navrhovatele tvrdit a prokázat, že druhá etapa Projektu byla realizována řádně a že sporné položky a výdaje na jejich pořízení jsou výdaji způsobilými. Povinností žalobce bylo tvrdit a prokázat, že druhá etapa Projektu nebyla realizována řádně a že sporné položky a výdaje na jejich pořízení jsou výdaji nezpůsobilými. Jak již bylo uvedeno výše, napadené rozhodnutí je založeno na závěru, že příjemce tvrdil a prokázal, že druhá etapa Projektu byla realizována řádně a že sporné položky byly způsobilými k proplacení z dotace a že žalobci se naopak nepodařilo prokázat, že nebyla realizována řádně a že sporné položky nejsou způsobilými k proplacení z dotace. Tento závěr je zcela v souladu s uvedenými pravidly pro dokazování ve sporném řízení správním.
37. Soud tedy neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. prvním výrokem tohoto rozsudku zamítl. Za splnění podmínek § 51 s.ř.s. rozhodl soud o věci samé bez nařízení ústního jednání.
38. Druhý výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno.
39. Osobě zúčastněné na řízení soud žádnou povinnost v řízení neuložil a současně neshledal důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by ji mohl přiznat právo na náhradu nákladů řízení. Proto v souladu s § 60 odst. 5 s.ř.s. třetím výrokem rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. ledna 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.